

**การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เพลงกับการสอนแบบปกติ**

**The Comparison of Learning Achievement and Satisfactions for English Subject
of Students in Prathumsuksa 2 by Using Song and Traditional Teaching Style.**

เรืองอุไร กุหลาบวงษ์**

รองศาสตราจารย์ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์

บทคัดย่อ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เพื่อต้องการศึกษาผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยนทบุรี ที่แตกต่าง 2 แบบคือ การสอนโดยใช้เพลงกับการสอนแบบปกติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ย่อยในการศึกษาผลการเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เพลงกับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่ได้หลังจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงกับการสอนแบบปกติ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยทดลอง (Experimental Research) โดยใช้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 กลุ่มรวมทั้งหมด 60 คน จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 ห้อง รวมนักเรียนทั้งหมด 304 คน โดยมีเกณฑ์การเลือกกลุ่มนักเรียนจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากเข้ากลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง จำนวน 30 คน ซึ่งนักเรียนทั้ง 2 ห้องนี้มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกัน โดยดูโปรแกรมการเรียนของกลุ่มนักเรียนตัวอย่างเป็นโปรแกรมเดียวกัน (Intensive English Program) ใช้หนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเล่มเดียวกันและผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษของภาคเรียนที่ผ่านมาใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพื่อนำผลการเรียนรู้ที่ได้จากนักเรียนแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกันมาเปรียบเทียบหาผลสำเร็จเชิงสถิติ โดยวิธีการแบ่งกลุ่มนักเรียนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 จำนวน 30 คน สำหรับการสอนโดยวิธีการสอนแบบปกติ (Traditional Teaching)
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/6 จำนวน 30 คน สำหรับการสอนโดยใช้เพลง (Song)

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยเพลง (Song) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลง (Song) สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ (Traditional Teaching) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงอาจสรุปได้ว่า ถึงแม้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจจากการเรียนแบบเพลงมากกว่าเพราะอาจเนื่องด้วยวัยที่ต้องการบรรยากาศการเรียนอย่างสนุกสนานนั้น แต่การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับไวยากรณ์อาจต้องใช้การคิดวิเคราะห์เนื้อหาจากเพลงเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ ซึ่งอาจยากเกินไปสำหรับนักเรียนเล็กๆ จึงทำให้ผลของการวัดผลการเรียนรู้การสอนโดยใช้เพลงน้อยกว่าผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare the learning achievement and satisfaction for English subject of students in Prathomsuksa 2 by using song and traditional teaching style.

This research is experimental research by using 2 sample groups of students from 304 all students of Prathomsuksa 2. The way that used to choose these groups is Sample random sampling. Which both of them studied the same program, used the same textbook and there were similar achievement score form last semester, then randomly selected into two groups of 30 students. The first group used song for teaching and the second group used traditional teaching style. The instruments of this research are lesson plans, achievement test sheet, and satisfaction questionnaire form. The data analyzed using arithmetic means, standard deviations, and t-test.

The results shown that the learning achievement in English subject of students who treated by using traditional teaching style higher than the students who treated by using song teaching. So it can assume that teaching English in in Prathomsuksa 2 by using traditional teaching style could helped the students understand the lesson more than teaching English by using song teaching.

.....

..

*บทความนี้เรียบเรียงจากสารนิพนธ์เรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจ
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ / โดยการสอนโดยใช้เพลงกับการสอน
แบบปกติ

**นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง

บทนำ

ในยุคโลกไร้พรมแดน การที่มนุษย์จะสามารถติดต่อสื่อสารกันได้นั้นจำเป็นต้องมีสื่อกลางในการเชื่อมโยงกัน ภาษาจึงเป็นสื่อกลางที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเชื่อมโยงบุคคลเรื่องราว รวมถึงธุรกิจต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลของโลกเพราะได้รับความนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในหลายประเทศทั่วโลกและถูกนำมาใช้เป็นภาษาราชการในอีกหลายประเทศ จึงเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญต่อมนุษย์ในยุคโลกไร้พรมแดนนี้ และยิ่งไปกว่านั้นเมื่อประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ที่ผ่านมา กฎบัตรอาเซียนข้อที่ 34 ได้บัญญัติไว้ว่า “The working language of ASEAN shall be English” กล่าวคือภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนควรจะเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเริ่มเข้ามามีบทบาทต่อประเทศไทยและคนไทยในปัจจุบันเป็นอย่างมาก สืบเนื่องมาจากการที่ประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ทำให้สังคม เศรษฐกิจ เปิดกว้างขึ้น มีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว ทำการค้าติดต่อค้าขาย ทำธุรกิจ ตลอดจนการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ดังนั้นโอกาสทางชีวิตในด้านการศึกษา การงาน การค้าขาย การทำธุรกิจจึงพุ่งเข้าหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาก่อนเป็นอันดับแรก เพราะอย่างที่กล่าวไปข้างต้นว่า สื่อกลางในการเชื่อมโยงกันคือภาษา และภาษาที่เป็นภาษาสากลโลกและภาษาราชการในกลุ่มอาเซียนคือภาษาอังกฤษ และจากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังที่กล่าวมาทำให้ประเทศไทยตื่นตัวในการเร่งพัฒนาศักยภาพด้านภาษาให้แก่เยาวชน ส่งผลให้วิชาภาษาอังกฤษกลายเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรของชาติ ตั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างเป็นทางการนับแต่ปีการศึกษา 2546 เป็นต้นไปและดำเนินการพัฒนาการเรียนรู้อาเซียนภาษาแก่เยาวชนอย่างต่อเนื่องตลอดจนถึงปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 221) สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษา

ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในช่วงแรกที่ผ่านมา ครูมักยึดติดกับการสอนแบบเก่าๆ สอนภาษาในรูปแบบการท่องจำ และการแปลจากตำรา ไม่ได้นำมาฝึกใช้ในการปฏิบัติซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะการนำไปใช้ เมื่อผู้เรียนต้องใช้ติดต่อสื่อสารในบริบทอื่นๆจึงเกิดปัญหาขึ้น การเรียนภาษาจึงไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรสำหรับการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศแก่เด็กให้ได้ผลดีนั้นสิ่งที่ครูผู้สอนควรคำนึงถึงคือวุฒิภาวะของผู้เรียน กล่าวคือการเจริญเติบโตถึงขีดสุดในแต่ละระยะหรือในแต่ละระดับอายุ ทำให้บุคคลมีความสามารถเพียงพอที่จะกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างเหมาะสมในแต่ละวัยได้ (สุชา จันทร์อม, 2542, หน้า 5) การที่เด็กจะเรียนได้ดีนั้นจะต้องตั้งใจจดจ่อ (อารี สันทลวี, 2550, หน้า 75) ซึ่งปัจจัยดังกล่าวย่อมจะส่งผลให้เกิดการรับรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่อายุน้อยจะได้เปรียบในแง่ที่ยังเป็นผู้

เลียนแบบที่ดี มักจะปล่อยตัวตามสบายไม่จู้จี้และพร้อมที่จะสนุกกับกิจกรรมที่ครูจัดเตรียมให้องค์ประกอบเหล่านี้ย่อมช่วยให้เกิดแรงจูงใจอย่างมาก ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นที่สนุกเพลิดเพลิน และกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ที่ดี กิจกรรมการสอนที่ใช้ได้ผลดีกับเด็กคือเกมและเพลงที่ใช้ทำทางประกอบ กิจกรรมประเภทตอบสนองด้วยท่าทาง (เดือนใจ เถลิงกิจ, 2545, หน้า 18)

เพลงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีส่วนช่วยให้การเรียนรู้การสอนประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ถ้าหากครูผู้สอนสามารถเลือกเพลงและให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้การสอนความสนใจของนักเรียน เพราะเพลงช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนมีความหมาย น่าสนใจ และสนุกได้ฝึกการออกเสียงมากขึ้นโดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย ช่วยย้ำในสิ่งที่เรียนไปแล้ว หรือการออกเสียงนักเรียนจำได้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ(นิตยา สุวรรณศรี, 2539, หน้า 70) ย่อมเรียนรู้ได้ผลดียิ่งขึ้น

และด้วยการตระหนักของสำคัญของปัญหาด้านการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาผู้วิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในรูปแบบประโยคและการนำไปใช้สื่อสาร ซึ่งหากมองอย่างผิวเผินแล้วการเข้าใจในรูปแบบประโยคและการนำไปใช้สื่อสารจะเป็นเรื่องไม่น่ากังวลสำหรับกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพราะผู้เรียนยังเป็นเด็กเล็กอาจจะยังไม่จำเป็นต้องเรียนทักษะเหล่านี้ แต่ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วจะพบว่าการเรียนรู้การสอนคำศัพท์นั้นมีจุดประสงค์ให้นักเรียนรู้ความหมายก็จริง แต่หากหากขาดทักษะการนำมาใช้ในรูปแบบอื่นนอกจากการท่องจำก็เปล่าประโยชน์ เพราะเด็กจะค่อยๆ ลืมเพราะไม่ได้ฝึกใช้ปฏิบัติจริง จนอาจจะเป็นปัญหาในการต่อยอดคำศัพท์ในระดับที่สูงขึ้นไปและไม่รู้จักการนำมาปรับใช้ในรูปแบบอื่นด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าถ้าละเลยปัญหานี้ต่อไปเรื่อยๆ อาจจะมีผลกระทบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไปในชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งถ้าจะทำการแก้ไขในภายหลังจะยากกว่าการที่จะแก้ไขในชั้นเบื้องต้นเสียอีก ผู้วิจัยจึงหาแนวทางแก้ไขปัญหานี้โดยใช้วิธีสอนที่แตกต่างกันเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องคำกริยาโดยใช้บัตรภาพเพลง เพื่อนำผลมาปรับใช้กับนักเรียนในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบใช้เพลงกับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบใช้เพลงกับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบใช้เพลงสูงกว่าการสอนแบบปกติ
2. ผลความพึงพอใจในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบใช้เพลงสูงกว่าการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงทดลอง (experimental research) โดยขอบเขตการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี
จำนวน 9 ห้อง จำนวน 304 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 30 คน
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 จำนวน 30 คน

ในการคัดเลือกกลุ่มประชากรตัวอย่างในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้อง จากทั้งหมด 9 ห้อง โดยการใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) (สมจิตรา เรืองศรี, 2559, หน้า 85) โดยพิจารณาจากผลการสอบกลางภาครายวิชาภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงกัน จำนวน 2 ห้อง คือ ห้อง 2/4 จำนวน 30 คน และห้อง 2/5 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน เมื่อทำการคัดเลือกมาแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการจับฉลากเลือกกลุ่มทดลอง ซึ่งกลุ่มทดลองที่ 1 ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 ใช้การสอนแบบเพลง และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 ใช้การสอนแบบปกติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการส่งผลที่ดีต่อการเกิดทัศนคติในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน ในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป
3. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการสอนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนรู้เรื่องคำกริยา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมเพลงกับการสอนแบบปกติในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้

ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เอกสาร วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทางภาษาเพื่อความเข้าใจและเป็นข้อมูลในการทำวิจัย โดยมีรายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย
 - โครงสร้างเวลาเรียนของหลักสูตร
 - สาระการเรียนรู้
 - คุณภาพของผู้เรียน
 - ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้
 - แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. ทักษะในการสอนภาษาอังกฤษ
 - การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศแก่เด็ก
 - วุฒิภาวะ
 - การใช้ภาษาในชั้นเรียน
 - การสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา
3. การสอนโดยใช้เพลง
 - บทบาทของเพลงต่อการเรียนการสอน
 - วัตถุประสงค์ของการใช้เพลงในการสอน
 - ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้เพลงประกอบการสอน
 - ข้อคำนึงในการสอนโดยใช้เพลง
4. การสอนแบบปกติ
 - ความหมายของการสอนแบบปกติ
 - ลักษณะของการสอนแบบปกติ
 - ขั้นตอนการสอนแบบปกติ
5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
6. ความพึงพอใจ
 - ความหมายของความพึงพอใจ
 - เครื่องมือวัดเจตคติหรือความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- งานวิจัยในประเทศ
- งานวิจัยต่างประเทศ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบใช้เพลงและสอนแบบปกติ และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบใช้เพลงและสอนแบบปกติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้อง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการเรียนรู้ เพลง แบบทดสอบ แบบวัดความพึงพอใจ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนและคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบผลโดยใช้สูตร t test Independent

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) โดยใช้รูปแบบ Randomized Control Group Posttest-Only Design มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบใช้เพลงและแบบปกติ และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบใช้เพลงและแบบปกติ

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบใช้เพลงและแบบปกติ
2. ผลเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนแบบใช้เพลงและแบบปกติ

โดยการทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่เรียกว่า t -test แบบ Independent samples โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้ง 2 กลุ่ม แล้วนำมา

แปลผลและสรุปผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ ทั้ง 2 กลุ่ม ว่าสอดคล้องกับสมมติฐานหรือไม่

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้ผลสรุป ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัย นนทบุรี ใช้วิธีสอนโดยใช้เพลงน้อยกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ผลความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยนนทบุรี ใช้วิธีสอนโดยใช้เพลงมากกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

1. ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัย นนทบุรี ใช้วิธีสอนโดยใช้เพลงน้อยกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้นั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตได้ว่าการนำเพลงมาใช้ในการเรียนการสอนเรื่อง ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับไวยากรณ์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นั้นอาจจะยากเกินไปที่วัยการเรียนรู้ และอายุ พัฒนาการการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนยังคิดวิเคราะห์หรือประยุกต์ใช้ไม่เป็น กล่าวคือเพลงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กเล็กนั้น เพลงควรจะเป็นเนื้อหาง่ายๆ เนื้อหาที่จำไปใช้ได้เลย อาทิ คำศัพท์ เป็นต้น แต่ถ้าจะให้เด็กเล็กมาคิดวิเคราะห์ ต่อยอดหรือนำมาประยุกต์ใช้อาจจะยากไปสำหรับเด็ก ดังนั้นในการเรียนคาบเริ่มต้นเนื้อหายังเป็นคำศัพท์ ผู้เรียนมีความ สนุกสนานกับเพลง สามารถร้อง ทำท่าทาง และจำความหมายคำศัพท์ได้ แต่เมื่อลึกเข้าไปในเนื้อหา ด้านไวยากรณ์แล้ว ผู้เรียนมีความสนุกกับการร้องตามเพียงอย่างเดียว เพลินเพลินกับความสนุกสนาน ตัววัยเด็กสนใจเนื้อหาที่มีในเพลงอีกทั้งยังขาดสมาธิในการเรียนรู้ไวยากรณ์ด้วยความตั้งใจ หากแต่ เป็นการร้อง เล่น เต้น สนุกไปกับเพื่อนๆแต่ไม่สามารถเอามาพลิกแพลงใช้ในการเรียน หรือทำแบบทดสอบได้จึงทำให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดย ใช้วิธีสอนแบบปกติ

ในทางกลับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติได้คะแนนผลการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลง ทั้งนี้จากที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงการ เรียนแบบเพลงแล้ว นักเรียนที่เรียนแบบปกตินั้นมีสมาธิในการเรียนรู้ เรียนรู้คำศัพท์ ประโยค

โครงสร้างจากบัตรภาพประกอบ จึงทำให้ทุกขั้นตอนในการสอนมีประสิทธิภาพนักเรียนได้ฝึกใช้ประโยชน์จริงจากการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องจนทำให้คะแนนผลการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลง

2. ผลความพึงพอใจในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี ใช้วิธีสอนโดยใช้เพลงมากกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สาเหตุเพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ยังเป็นเด็กเล็ก มักจะชอบความสนุกสนาน หากครูนำสื่อที่มีความน่าสนใจ สนุกสนาน กระตุ้นการเรียนรู้ นักเรียนก็จะชอบเรียนวิชานั้นๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานไว้ในครั้งแรกว่าการสอนโดยใช้เพลงจะได้คะแนนความพึงพอใจมากกว่าการสอนแบบปกติ ซึ่งผลออกมาก็เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า การนำเพลงไปใช้ในการเรียนการสอนทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมต้น จะช่วยสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนรู้และวิชาภาษาอังกฤษ
2. การนำเพลงไปใช้ในการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาต้นนั้น ควรคำนึงถึงเนื้อหาที่ไม่มากหรือยากจนเกินไป ไม่ควรคาดหวังถึงผลการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงลึกเพราะการที่นักเรียนสามารถร้องเพลงและทำตามทางตามได้นั้นอาจเป็นเพราะความสนุกสนาน ความชอบขยับตัวตามวัย แต่อาจจะไม่ได้คิดเนื้อหาของเพลง ประกอบกับวัยนี้ยังไม่สามารถวิเคราะห์ แปลผล ประยุกต์ใช้ได้ดีนัก
3. ทำนองเพลงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ นักเรียนจะรู้สึกสนุก พอใจ อยากร่วมกิจกรรมหากนักเรียนสามารถทำได้ด้วยตัวเอง กล่าวคือเพลงควรมีทำนองที่ไม่เร็วมากเกินไปจนทำให้ผู้เรียนตามไม่ทันจนรู้สึกไม่รู้เรื่องและไม่อยากเรียน ทำนองควรเป็นทำนองที่คุ้นชินหรืออาจแต่งขึ้นเองโดยใช้ทำนองที่นักเรียนคุ้นหูอยู่แล้วจะทำให้เกิดความสนใจและเรียนรู้ได้เร็ว
4. การสอนแบบปกติอาจไม่ใช่วิธีที่น่าเบื่อหรือเรียบง่าย หากผู้สอนมีความพยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึก หรือลงมือปฏิบัติบ่อยครั้ง ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้แสดงความคิดเห็น ก็สามารถทำให้นักเรียนเกิดความพอใจ และอยากที่จะเรียนรู้ในวิชานั้นๆ และเมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีแล้วก็ย่อมส่งผลต่อการเรียนรู้ รับรู้ และส่งผลต่อผลการเรียนรู้ในที่สุด
5. การสอนไวกรณ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมต้นนั้น การสอนแบบปกติเป็นวิธีที่ได้ผลวิธีหนึ่ง เพราะทำให้ผู้เรียนได้รับคำอธิบายและตัวอย่างอย่างเต็มที่และชัดเจน จนทำให้ผู้เรียน

สามารถเข้าใจโครงสร้างหรือวิธีการได้ง่ายกว่าการต้องนำสื่อ หรือสื่อที่เรียนรู้ได้มา
วิเคราะห์ แปลผลหรือประยุกต์ใช้เอง

คำขอบคุณ

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ สละเวลาอันมีค่า
ของท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งขอบคุณเพื่อนๆ
ร่วมสาขาการสอนภาษาอังกฤษทุกท่านสำหรับคำแนะนำ การช่วยเหลือในทุกๆด้าน

ขอขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในการทำวิจัยในครั้งนี้ทุกท่าน ได้แก่
ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายงานวิชาการ หัวหน้าฝ่ายงานประเมินผลและวัดผล คุณครูประจำ
ชั้นและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ คอย
อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลวิจัยและการดำเนินงานต่างๆ

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ห้องสมุด มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการอำนวยความสะดวก
ด้านการค้นคว้าข้อมูล ยืมหนังสือและสถานที่ในการจัดพิมพ์สารนิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณครอบครัวที่คอยสนับสนุนและคอยเป็นกำลังใจในการศึกษาเล่า
เรียนมาโดยตลอดมา กราบขอบพระคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่คอยประสิทธิ์ประสาทวิชาตั้งแต่วัย
เยาว์จนถึงปัจจุบัน

คุณค่าหรือประโยชน์ใดๆที่เกิดจากสารนิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอบูชาแด่คุณบิดา มารดาและ
ครอบครัว ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน

เรื่องอุไร กุหลาบวงษ์